

MISJONS-RØSTEN

Løssalg 15 øre.

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 9.

1. mai 1942.

14. årgang.

Hilsen fra Congo.

Kintshua 24—8—1941.

Kjære mamma, pappa og alle venner.

Løftene holder!

Er for to dager siden kommet hjem fra en konferanse i Kikvit. Det var herlig å være sammen med gode venner i en og en halv uke. En bror tok oss med hjem i en bil. Det vil si: han tok oss til Schene, så nå har jeg hilst på dem alle der. Ble pent tatt og var der i to netter og en dag. Fikk bærere derfra og hjem. Brødrene som kjørte oss hadde med en potetkasse og en melsekk. Jeg vet enda ikke hvem som ga det. Da jeg kom hjem holdt en bror på gjøre istand en gammel damesyssel så jeg er hjertelig takknemlig til Gud, for at han ikke har glemt mine behov. Det var stas da vi kom hjem. Guttene ønsket oss velkommen med sang.

Tenker på dere og ber for dere hver dag. Har også en sikker forvisning om at vi og saken her blir lagt fram i bønn. Jeg har kjent det. Har vært meget sjuk, men Gud har reist meg opp. Var hjelpeløs, men søster Bodin stelte meg både natt og dag. Gud kommer ihu at vi er støv. Hils alle vennene i Kongemisjonen og Hegdehaugen.

Eders ringe tjener

Harie Johansen.

Br. Christiansen skriver i et privatbrev bl. a.:

Igår, søndag 19. oktober (brevet er datert 20—10—41) hadde vi en stor dag. 46 ble døpt. De hadde deltatt i dåpsklassen og blitt eksaminert og på deres tro og bekjennelse ble de døpte i Faderens, Sønnens og den Hellig Ånds navn, etter Jesu befaling. Det kom folk helt fra Kasaifloden. Her er mange store muligheter, men djevelen er i virk-

somhet for å hindre at frelsens budskap skal komme til disse mennesker. Den han har brukt mest i dette arbeid her er slike som har bekjent seg for å være kristne.

Men så lenge ikke Jesus forandrer seg er det håp for disse mennesker som sitter i mørke og dødsskygge å få høre evangeliet til frelse.

Etter dåpshandlingen hadde vi nattverd i lokalet. Det var en herlig stund. Jeg ber stadig om at Herren må drive arbeidere ut i sin store høst. Det ser umulig ut, men det er mulig så lenge nådens tid varer, men den kan være slutt når som helst. Har intet hørt fra noen kant på lang tid. Ber for dere alle at Jesus må bevare dere fra alt ondt.

Har ikke sultet hittil. Pengene stanset, gjeiter og høns døde og medarbeidere sviktet, men Herren er trofast og vil bli trofast.

Alb. M. Christiansen.

Det er også kommet telegram gjennom Røde Kors nå en av dagene både fra Hariet Johansen og Kristiansen. Alt er vel. Vi er Gud hjertelig takknemlig for hans trofasthet imot oss at vi får høre fra dem og at alt er vel. Guds sak går fram tross all satans makt. Han som er med oss er sterkere enn den som er i verden.

A. Andersen.

« — Herre, for deg gjør det ingen forskjell, enten du hjelper den mektige eller makteløse. Hjelp oss Herre vår Gud! Til deg setter vi vår lit — —!» (2. Krøn. 14, 11).

Jeg er den første og den siste og den levende, og jeg var død, og se, jeg er levende i all evighet. Og jeg har nøklene til døden og dødsriket. (Apb. 1, 18).

Fra Rossfjord

«Hver den som tror på Ham, skal ikke bli til skamme.» (Rom. 10, 11).

Det er mange ting som vi mennesker ofte kan bli til skamme med, og komme til kort. Men det er velsignet å vite, at hver sjel som overlater seg helt til Herren og tror på Ham, aldri skal bli til skamme, men få erfare, at Gud kan fullkommen frelse, og at Han skal, etter sin rikdom, fylle all deres trang i herlighet i Kristus Jesus. Ja vi synger så deilig i en sang:

«Det lønner seg å tro på Gud, hva enn behøver er, det lønner seg. Herren lytter til din bønn, gir deg svar som seiers lønn. Bring alle ting til Gud i bønn, det lønner seg.

Fikk lyst til å sende «Røsten» en liten hilsen her fra Rossfjord. Vi har hatt en god tid her i høst og vinter med virksomheten. Broder Trygve N. Lie, som har vært her nord og virket sammen med Solli en tid, er nå reist sydover igjen til sitt hjemsted, Fredrikstad. Herren fikk bruke ham til velsignelse her med sine friske vitnesbyrd, sang og musikk. Vi vil på denne måte takke deg for hva du var for oss, og for hva du fikk gjøre for vår lille musikkforening. Håper hvis vi lever og Herren drøyer, at vi atter får se deg her nord. Mange andre vitner har også besøkt oss i denne tid, og Herren har velsignet sitt folk, og noen er kommet over på Herrens side og vitner med stor frimodighet om sin frelser. Noen står også for tur å la seg begrave med Kristus ved dåpen til døden, for liksom han oppsto skal vi vandre i et nytt levnet. Herren virker fremdeles ved sin ånd og sjeler overgir seg til Gud. Måtte Herren få føre sitt folk mere sammen og legge mere nød på våre hjerter for dem

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Vi må innskrenke

og det blir bare 4 sider nå. Håper det ikke blir av lang varighet.

RETTELSE.

I oppropet angående hjelp til br. Heghs hvile var det blitt en trykfeil. Det står Hopveien, Askim. Midlene skal altså sendes til: Oskar Falck, Hofsveien, Askim.

Hilsen.

Jeg er en av «Røsten»s lesere. Og jeg synes at bladet er velsignet å lese. Så jeg skal takke str. Schie og Ødegård som har abonnert på «Røsten» til meg, for jeg takker Gud at vi har dette blad å lese i ledige stunder.

Her er ingen møter, for her er ingen nå som reiser med Guds evangelium. Forholdene er dårlig her også. Ingen lokalbåt som går og postskøyten tar ikke passasjerer. Gud må enda ha et råd til at hans folk får reise og forkynne hans ord for syndere. Be for oss her oppe, Det trenges. Beste hilsen fra oss.

Inga Nilson,

Torskefjord, Finmark.

som er uten håp og uten Gud i denne verden, så det ble et felles mål; synderes frelse, da tror jeg Gud skulle få gjøre store ting iblant oss. Må så Herren hjelpe oss alle til å leve i forventning; for alle er vel enig om at den dag er nær, da Han skal åpenbares for annen gang, til frelse for dem som forventer Ham.

Eroderhilsen. Filip. 3, 20—21.

Lynge Henriksen.

Utenfor leiren.

Mel: F. 7

Takt: 2/4

Utenfor leiren! Jesus Guds sønn måtte stå utenfor vandrere

ensom i nattev, på bergel i bønn, bærende korset for andre.

Utenfor leiren i havnen han stod, utenfor leiren på korset han led.

Kor:

Utenfor leiren forles Guds lam, utenfor leiren følger vi ham,

der med målet, freidig og glad, søker du kommune, bliende skal.

Utenfor leiren kjempet og led
Paulus i motgang og trengsel.
Alle forlot ham, men Herren var med
fangen i romernes fengsel.
Utenfor leiren — med sterkere glans
vinket den skjønne rettferdighets-
krans.

«Utenfor leiren» rokket de ei,
tidenes skiftende bølger,
utenfor leiren går ennå din vei
hver gang du mesteren følger.
Verden idag er den samme som før
— lukker for Jesus og frelsen sin
dør.

Utenfor leiren ennå en stund,
bærende korset hernede,
snart vil det lyde fra frelserens
munn:

Kom og gå inn til min glede.
Da skal den sjel som var utenfor her
evig med ham være innenfor der.

Arbeidere i vingården.

III.

I alle tider har det vært delte meninger om kvinners stilling som evangelister eller predikanter. Noen har forsvart det og noen har fordømt det. Vi finner ikke noe sted i Bibelen at kvinner ble sendt ut av apostlene i den første menighetstid, så vi kan ikke bevise det med tydelige skriftsteder at kvinner skal reise omkring som evangelister eller predikanter. Allikevel kan vel ingen benekte at Gud har brukt kvinner i sin tjeneste til å forkynne ordet. I Salm. 68, 12 står det: «Stor er skaren av kvinner med gledesbudskap.»

Det er mange steder i Bibelen hvor det fortelles om at Gud brukte kvinner til å bære fram ordet offentlig. Ifra den gamle pakts tid hvor kvinnen ikke hadde en slik framtreddende stilling som i vår tid, viser det seg at Gud både tillot og brukte kvinner. I dom. bok. 4, 4, betegnes Debora som en profetinne og hun dømte Israel. Det har blitt benektet at en kvinnelig profet noensinne profeterte offentlig, men her får hun en slik framskutt plass at hun var hele Israels dommer og profetinne. Visstnok var det en forfallsperiode i Israel, men det bortforklarer ikke selv saken: Likedan finner vi i 2. Kongebok 22, 14—20 at profetinnen Hulda profeterte og i neste kapitel ser vi at det resulterte i en herlig vekelse i Israel.

I det nye testamente finner vi at evangelisten Filip, som var en av de 7 brødre som ble uttatt til å tjene ved bordene i Jerusalem, hadde fire ugifte døtre som hadde profetisk gave. Nå er det helt sansynlig at de også profeterte offentlig. (Apgj. 21, 8—9. Fra vår egen tid har vi jo massevis av beviser for at kvinner både profeterer offentlig og taler ellers til velsignelse og gavn. Så når man vil ha det til at kvinnen skal nektes å reise og tale Guds ord offentlig så er man nok på gal vei. Den store vitneskare av kvinner fra forskjellige «samfunn», har vitterlig vært brukt til stort gavn her i landet for evangeliets fremme; for ikke å nevne de kvinnelige misjonærer.

Vi skal nå se på noen av de ord som blir tatt til inntekt for at det er galt å la kvinnen tale offentlig:

I Kor. 14, 34 står det: «Likesom i alle de helliges menigheter skal eders kvinner tie i menighetssamlingen; for det tillates dem ikke å tale, men de skal underordne seg som også loven sier.» Løsrevet fra sammenhengen kan det jo se ut som at det absolutt er forbudt for kvinner å tale. Leser vi imidlertid neste vers ser vi at det ikke kan være oppbyggelig eller åndelig tale det her gjelder; for der står det: «Men vil de få rede på noe da skal de spørre sine egne menn hjemme; for det sommer seg ikke for en kvinne å tale i menighetssamling.»

Av framstillingen her forstår vi at det er å prate og spørre de ikke skal gjøre. Det er noe enhver forstår at hvis en del kvinner (ja, menn med) skal spørre og prate i munnen på hverandre i menighetsmøter eller andre møter, blir det jo uholdbart. Sett i det lys kan man godt forstå at de skal tie. Fra misjonsmarken kjenner nok misjonærene til det. Under det at misjonæren står og taler kan de spørre om de mest utrolige ting. Om hvor gamle misjonærene er, hvorfor de har så stygge øyne, store ben og mere slikt. Ja, på menighetsmøter særlig kan det nok være på plass å gi samme befaling i våre dagers menigheter. Det skal ikke prates i munn på hverandre, men en om gangen og de skal holde seg til saken. Ordet hvorfra det er oversatt belyser også å prate, snakke eller pludre. Det kan også oversettes til tale. I dette tilfelle burde det antagelig stått: prate, snakke eller pludre. Da dette er et av de steder som mest benyttes som argument mot at kvinner skal tale offentlig eller i menighetsmøter må det for plassens skyld bare bli med dette.

At kvinner kunne profetere offentlig sees av at hun skulle ha sitt hode bedekket når hun ba eller talte profetisk. (1 Kor. 11, 5). Hvis hun ikke kunne tale offentlig var denne befaling meningsløs. «I Herren er hverken kvinnen noe framfor mannen eller mannen noe framfor kvinnen.» (1. Kor. 11, 11).

En kvinne skal allikevel *ikke* være mannens herre eller være lærer. Det vil si det samme som at kvinnen skal ikke ha en leder- eller herskerstilling i menigheten. Hun skal være under-

ordnet hvis det finnes menn som Gud kan bruke. Ellers kan nok det hende enda en gang at Gud må bruke kvinner til det også. Og hvis det er så galt med de troende menn at Gud ikke får sin vei med dem, så er det nåde at han tar dem som villig stiller seg fram.

Troende kvinner har dog et større kall og en for dem større oppgave enn å tale Guds ord. Mere derom ved leilighet.

Har ikke plass til mere nå. Derfor bare dette.

G. Iversen.

FRA SPANGEREID. Det tradisjonelle påskefesten i Spangereid begynte i år med møte onsdag kveld, hvor misjonær Bernh. Nilsen og br. Skoie frambar ordet til en god flokk venner.

Skjærtorsdag kl. 2 var neste møte. Om naten var det røket opp med snøstorm så vi kunne helst tro at det var jul og ikke påske. Tross dette kom vennene godt sammen også langveis fra og det ble bra møter, både kl. 2 og kl. 5. Br. Skoie, Nilsen og Svennevik m. fl. frambar ordet. Langfredag var veiret fint og da var første møte kl. 11 og så holdt vi det hele dagen til kl. var nesten 11 om kvelden, fordelt på 3 møter. En mengde mennesker var samlet så både store og lille sal var fylt til trengsel. Det var en herlig ånd tilstede og man merket på vitnene at det var lett å framføre ordet. Denne dag hadde vi også gleden av å ha br. og str. Evenstad samt flere venner fra Vikeland med oss som veiret hadde hindret dagen før. Det ble heller ikke hviledag påskeaften men møte kl. 8. Da vi kvelden før hadde gleden av å lede noen sjeler til Jesus ville vi også denne dag gi folket anledning å høre det livgivende evangeliet. Natt til 1. påskedag røk det igjen opp med støstorm. Men hindringene er jo til å overvinnes. Denne dag sto turen med Kristian Lundes fiskerskjøyte til stevne på Lindesnes. En hel flokk unge og eldre dro iveri tross at veiret var stygt. Det ble noe sjøsjuke og endel jammer mens vi pløyde bølgene, men et godt stevne fikk vi. Her traff vi br. Pålman fra Kosmo, som besøkte vennene der i påsken. Når siste møte var endt var veiret like hårdt og nå delte flokken seg så at de som ikke våget seg tilsjøs igjen spaserte hjem, den tunge vei i tungt føre. Vi kom,

Gud være lovet, alle vel hjem og møtes igjen 2. påskedag til stevnedag på Svennevik. Her ble også meget folk og salige møter. Det var en fryd å være tilstede og høre de salige budskap Herrens ånd brakte fram gjennom vitnene. Etter stevnet fortsetter misjonær Bernh. Nilsen med endel møter på Svennevik og Spangereid. Gud gi en vekkelse må bryte løs. Det trenges såre i disse tider. Det er godt for Guds folk og gavnlige for Guds sak å møtes til stevner som disse. Det ansporer og styrker i arbeid og tjeneste, og når vi reiser hver til vårt er det mere klart for oss enn noensinne at det beste i hele verden er å være frelst og være i Herrens tjeneste.

Fra flere steder høres om vekkelser nå. I den frie forsamling i Søgne er fortiden en del vekkelse. I påsken har de sett flere komme til Jesus. En masse mennesker søker møtene. Br. Arnt Andersen fra Mandal virker der.

Kr.sand S, 12. april 1942.

Broderlig hilsen.

Hans Wennesland.

FRA SARPSBORG. Stevne for forsømte steder som holdtes i «Misjonshuset» samlet mange folk og var vellykket. Det var møtt fram venner fra Fredrikstad, Varteig, Greåker og andre steder, om ikke så mange som ventet. Menigheten på «Salen» i Fredrikstad som ellers pleier å delta med oss kom ikke denne gang, da de har så stort besøk av ufredste på møtene og syntes de ikke kunne innstille sine møter. Brødrene Thorleif Carlsen og Guttorm Hansen og noen flere var dog kommet. Vi hadde møter kl. 3 og 6. På første møte talte Erik Lunde alvorlig og prøvende om «Budets endemål.» Et budskap som ga oss alle noe å overveie. Gud var særlig nær vår bror og det var salvelse over ham. Br. Thorleif Karlson fortsatte og så fikk vi en «kaffepause.»

På kveldsmøtet talte først br. Hans Utne, deretter søster Astrid Johnsen. Undertegnede sa litt om arbeidet på de forsømte steder og siden vekslet det med sang og vitnesbyrd. Lokalet var godt besatt og flere var synlig grepet av ordet.

Det kom inn et godt offer.

Av de som deltok med vitnesbyrd kan nevnes: Anton Johansen, Arnt

Gled eder i Herren alltid.

(Filip. 4, 4).

Å kunne glede seg til alle tider i Herren, vil si å overlate alt i Herrens hånd. Altså slippe å være bekymret for noe. Både i motgangstider som i medgangstider i vårt liv. I en tid som denne vi nå er trått inn i, bør vi ta disse ord til inntekt og praktisere som Paulus sier: «La i alle ting eders begjeringer komme fram for Gud i påkallelse og bønn med takksigelse. Da skal vi slippe å gå bekymret for dette og hint i vårt liv, som mange troende dessverre er plaget av i vår tid. Kjære troende sjel: La oss kaste all vår sorg på Ham! For han har omsorg for oss (1. Pet. 5, 7). Det er den praktiserende kristendom som er noe verd i denne tid i Guds øyne og som de vantroende også gir akt på. Så kjære nådesøsken la oss våkne opp av den dvale hvori vi har ligget, på det åndelige område. La oss praktisere Peter og Paulus's ord, så skal vi kunne synges lovsanger midt i prøvelsens hårdeste stund. Paulus og Silas sang Gud lovsanger midt på natten; det vil si: Når det er mørkest for oss. Og bundet og blodig forslått var de også. Men halleluja! De var frelst fra alle bånd i sitt hjerte, derfor bruste lovsangstonene klare også midt i nattens mulm og mørke. Om det så aldri så umulig ut for dem, så kom allikevel utfrielsen. Og Guds kjærlighet og faderlige omsorg ble åpenbar for alle mot dem. Men er du og jeg broder og søster, løst fra alle bånd som binder oss idag så ingen ting hindrer lovsangstonene fra vårt hjerte?

Det er mange ting som kan hindre lovsangstonen fra å bryte ut av hjertet idag, såsom menneskefrykt,

Gresløs, Albin Karlson, A. Holm, O. Olavesen og mange flere.

Ellers går møtene sin vanlige gang. En og annen overgir seg til Gud. For en tid siden ble fire døpte. Derav var det et ungt ektepar.

«Snart er vi hjemme og står for tronen, hva gjør det da om solen har oss brent.

Når hytten faller så får vi kronen

og så er all elende endt.»

synger sangeren.

G. I.

timlig bekymring, æresjuke, selviskhet osv. Det som binder mange av de troende i vår tid, er vel timlig bekymring; særlig for hva vi skal ete og drikke. For manges vedkommende ser det nesten ut som legemet går forut for det åndelige liv. Det er stadig en higen etter det som kan mette dette forgjengelige legeme, som en dag skal gå forgjengeligens vei. Og det åndelige liv får greie seg så godt det kan selv. Men da sier Jesus så herligt og advarende til sine disipler i Lukas 12, 27—30: «Gi akt på liljene, hvorledes de vokser: de arbeider ikke, spinner ikke; men jeg seier eder: enn ikke Salomo i all sin herlighet var kledd som en av dem. Klær Gud således gresset på marken, som står idag og imorgen kastes i ovnen, hvor meget mere skal han da klæde eder, I lite troende.» «Så skal da I heller ikke søke etter hva I skal ete, eller hva I skal drikke og la eders tanker fare hit og dit, for alt slikt søker hedningene i verden etter; men eders Fader vet at I trenger til det. Men søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal I få alt dette i tilgift.» (Matt. 6, 33). Ved å stanse for disse vers, får vi en grei forståelse av, at Gud til enhver tid og i alle ting, har en veldig omsorg for sine barn, som lever tillitsfullt med Ham. I steden for at vi skal bry våre tanker og la dem fare hit og dit for disse ting, så vil han tvert om at vi skal overlate disse til Ham, som har omsorg både for fuglene i luften, gresset på marken, fisken i havet osv. Og hvormeget mere har han da omsorg for oss som hans dyrkjøpte barn. La oss i denne vanskelige tid ta dette som et løftes ord fra Gud, kjære troenede sjel og hvilke tillitsfullt i hans ord og løfter og minne ham om dette i våre bøtter istedenfor å bry oss selv med disse tanker.

(Forts.)

Smiger smaker søtt, men virker som en gift.

Et menneskehjerte er uransakelig som verdensrommet.

Det som er smått for en, kan være stort for en annen.